

ΚΑΤΑΓΜΑ

Το κάταγμα είναι σπάσιμο του οστού ή του χόνδρου. Είναι συνήθως αποτέλεσμα τραύματος. Μπορεί, εντούτοις, να είναι αποτέλεσμα ασθένειας του οστού που οδηγεί στην αποδυνάμωσή του, όπως η οστεοπόρωση, ή ο ανώμαλος σχηματισμός του οστού από συγγενείς ασθένειες στη γέννηση, όπως η ατελής οστεογένεση.

Ένα κάταγμα προκαλεί γενικά πόνο. Η διόγκωση, η ευαισθησία, η αλλαγή χρώματος και η ανικανότητα να κινηθεί το επηρεασμένο μέλος του σώματος είναι συνήθη. Μερικές φορές παρατηρείται παραμόρφωση του μέλους που έχει υποστεί το κάταγμα. Η θέση και η σοβαρότητα του κατάγματος καθορίζουν τα συμπτώματα και τα σημάδια ασθένειας. Το ρωγμώδες κάταγμα ονομάζεται και ράγισμα. Ένα «συντριπτικό κάταγμα» είναι ένα κάταγμα στο οποίο το οστό είναι σπασμένο σε διάφορα κομμάτια.

ΕΙΔΗ ΚΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

- Σπειροειδές κάταγμα του μηρού
- Κάταγμα χλωρού ξύλου της κερκίδας
- Προσκρουμένο κάταγμα βραχιονίου
- Γραμμικό κάταγμα ωλένης
- Πλάγιο κάταγμα μεταταρσικού οστού
- Κάταγμα συμπίεσης των σπονδύλων
- Θλιπτικό κάταγμα κρανίου

Τα κατάγματα ονομάζονται επίσης από το είδος του τραυματισμού που προκάλεσε τη θραύση των οστών. Για παράδειγμα: «κάταγμα του μπόξερ» του μετακάρπιου οστού του χεριού, «κάταγμα έκρηξης» των οστών πίσω από το μάτι και «κάταγμα πίεσης» των οστών της κνήμης. Μερικά κατάγματα ονομάζονται επίσης από όρους που συνδέονται με τη θραύση των οστών. Παραδείγματος χάριν, ένα «σύνθετο κάταγμα» είναι ένα κάταγμα στο οποίο υπάρχει μια σχετική ανοικτή πληγή του δέρματος που οδηγεί άμεσα στο σπασμένο οστό.

Διάγνωση Κατάγματος:

- **Κλινική Εξέταση**
- **Ακτινογραφία:** Με αυτήν έχουμε μία πρώτη εικόνα των οστών. Είναι εξαιρετικά χρήσιμη για τη διάγνωση.
- **Μαγνητική Τομογραφία:** Δεν έχει ακτινοβολία και μας δίνει εξαιρετικά χρήσιμες πληροφορίες για τους ιστούς (μαλακά μόρια).
- **Σπινθηρογράφημα:** Πρόκειται για μορφή ακτινογραφιών όπου μετά από έγχυση ειδικών φαρμάκων στο φλεβικό σύστημα βλέπουμε αν κάποια περιοχή του σώματος παρουσιάζει ανώμαλη αύξηση της αιματικής ροής. **Είναι χρήσιμη σε περιπτώσεις καρκίνου αλλά, ανώμαλη ροή μπορούμε ακόμα να δούμε σε φλεγμονές όπως οι αρθρίτιδες, σε κατάγματα, ή, οστεοπόρωση.**

Η θεραπεία ενός κατάγματος εξαρτάται από τον τύπο κατάγματος, τη σοβαρότητα και την θέση του, καθώς επίσης και την κατάσταση του ασθενούς. Τα κατάγματα αντιμετωπίζονται με την ξεκούραση, τη μη άσκηση βάρους στο μέλος, την ακινητοποίηση με νάρθηκα ή γύψο και χειρουργικές διαδικασίες.

Σε σχεδόν όλα τα κατάγματα, μετά την πρώτη φάση της επούλωσης, που είναι η ανάπτυξη του ινοχόνδριου πώρου, το άτομο μπορεί να κινείται με δυσκολία.

Για την καλύτερη επούλωση των καταγμάτων χρησιμοποιούνται μέθοδοι εξωτερικής συγκράτησης (γύψινοι επίδεσμοι και εξωτερικές οστεοσυνθέσεις) ή εσωτερικής συγκράτησης (οστεοσύνθεση με μεταλλικά εμφυτεύματα, βίδες, πλάκες και ενδομυελικούς ήλους), που αφαιρούνται συνήθως μετά την πώρωση του κατάγματος.

Η διαφορά της επούλωσης των καταγμάτων από την επούλωση των τραυμάτων στο σώμα είναι ότι στα οστά επιτυγχάνεται η αποκατάσταση του οστού στην αρχική σχεδόν μορφή του, ενώ στην επούλωση των λοιπών ιστών η τραυματισμένη περιοχή αντικαθίσταται από έναν υποβαθμισμένο ινώδη ιστό (τη γνωστή μας ουλή).

